

Illustratie: Meinbert Gozewijn van Soest

Pas op met beloningsregels

Wetgeving van Bos legt bloot dat scheiding tussen box 1 en box 2 aan herziening toe is

Albert Jan van Soelen

Hoewel de voorgestelde maatregelen tegen 'excessieve beloningsbestanddelen' veel stof hebben doen opwaaien, dreigen deze met een sneltreinvaart door het parlement te worden geloodst. Minister Bos van Financiën richt zich vooral op private equity-managers met een excessieve beloning. In de ogen van velen is zo'n beloning afkeurenswaardig. Daardoor kan het voorstel op veel steun rekenen. Het is echter het zoveelste noodverband en niet een fundamentele oplossing van een fiscaal probleem. De situatie is ernstig. In wezen legt het bloot dat de scheiding tussen box 1 en box 2 opnieuw moet worden gedefinieerd. Dit keer niet door van incident naar incident te blijven hobbelen, maar door alle winsten op werknemersaandelen voortaan uitsluitend in box 2 te gaan belasten.

Het fiscaal relevante verschil tussen een gemiddelde werknemer en een private equity-manager is niet dat de laatste vaak meer verdient dan de eerste. Maar wel dat die beloning soms zodanig is vormgegeven dat daarover weinig belasting is verschuldigd. Er wordt dan een fiscale turbo op de beloning gezet. Met zijn nieuwe gelegenheidswetgeving pakt de minister dit probleem niet bij de wortel

aan. Enerzijds hebben adviseurs van private equity-fondsen namelijk al lang in de gaten hoe zij de nieuwe regels kunnen omzeilen. Bijvoorbeeld door handig gebruik te maken van het feit dat de minister winsten op aandelen met ingang van 2009 alleen onder strikte voorwaarden in box 1 wil trekken.

Anderzijds bevat het voorstel een enorme overkill. Zo gaat de minister ook aandeelhouders straffen van wie niet kan worden gezegd dat zij tussen de mazen van het bestaande fiscale net door zwemmen. Concreet gaat het hier om werknemers die thans reeds 5% of meer van de aandelen in hun werkgever bezitten en daardoor in het regime van box 2 vallen. Dit kunnen private equity-managers zijn, maar onder omstandigheden ook 'gewone' directeuren-aandeelhouders. Een deel daarvan moet van de minister fiscaal met ingang van 2009 gaan verhuizen naar box 1. De spelregels die hij daarvoor voorstelt, zijn echter allesbehalve duidelijk. De toepassing daarvan zal in de praktijk aanleiding geven tot tal van discussies.

Inderhaast is een nota van wijzi-

Minister straft ook aandeelhouders die niet tussen de mazen van bestaande fiscale net doorzwemmen

ging in elkaargefrommeld en deze week naar de Tweede Kamer gestuurd. Die lijkt uitsluitend bedoeld om zand in ogen te strooien. Ondertussen blijven aandeelhouders zitten met gevolgen die ingrijpend kunnen zijn. In box 2 is de gecombineerde belastingdruk (VPB en IB) op aandeleninkomsten namelijk ongeveer 44%. Voor degenen die naar box 1 moeten verhuizen, kan die straks oplopen tot maar liefst 64%. Tel uit je winst.

Zoveel is duidelijk, dat de minister aan de ene kant zijn ogen dichtknijpt en een deel van zijn doelgroep buiten het vizier houdt, terwijl hij aan de andere kant werknemers op de korrel neemt die niet tot die groep behoren. Desgevraagd zal hij in de Eerste Kamer ongetwijfeld nog de sacrale woorden spreken dat er in de uitvoeringssfeer naar oplossingen wordt gezocht. Maar daarmee verplaatst hij het probleem weer naar een niveau waarop dit niet thuishoort.

De minister zal dan ook een fundamentele keuze moeten maken. Er zijn twee mogelijkheden. De eerste mogelijkheid is dat resultaten op alle werknemersaandelen net als normaal inkomen in box 1 worden belast. Waarbij de werkgever deze resultaten in mindering moet kunnen brengen bij het bepalen van zijn fiscale winst. Bij deze oplossing komt echter ook een directeur-aandeelhouder in box 1 terecht. Want ook hij is

werknemer. Dit terwijl voor hem met zo veel zorg box 2 in het leven is geroepen. Het om zeep helpen van box 2 is geen optie.

De tweede mogelijkheid is de uitbreiding van de reikwijdte van box 2. Niet op ad-hocbasis, maar voor iedereen. Op dit moment is box 2 van toepassing als een aandeelhouder 5% of meer bezit van het kapitaal van een vennootschap. Met één pennestreek zou daaraan kunnen worden toegevoegd dat deze box voortaan ook geldt als een aandeelhouder minder dan 5% bezit, maar tevens werkzaamheden voor die vennootschap verricht.

Minister Bos zou met zo'n eenvoudige keuze een paar vliegen in één klap slaan. Niet alleen voorkomt hij dat private equity-managers tussen de mazen van zijn net blijven doorzwemmen, ook voorkomt hij onnodige bijvangst. Last but not least geeft hij zijn inspecteurs het wapen van de gebruikelijkloonregeling in handen. De toepassing hiervan is immers gekoppeld aan box 2. In gevallen waarin de belastingheffing over inkomsten via deze box te veel naar de toekomst wordt verschoven, kan de Belastingdienst corrigerend optreden en een deel daarvan alsnog box 1 in trekken.

.....
Mr. A.J. van Soelen is verbonden aan Spigthoff nv te Amsterdam.

